

1927-03-17

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Augusta Pedersen

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Rosenvænget

Archive:
Mappe 87 nr. 80

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Rosenborg 17. 3. 27

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 87 Nr. 80

Kære Augustaller. Tak for Dit brev. Blev jeg nok kunne svare på det. Så meget kan jeg dog nok sige, at vi vist grundten er godt enige, og bevarligt holdt, ligesom, at det kan være det svært at finde ord, for det jeg mener, i alt fald for mig.

Bejtrups udgave af Eys. Vortorpark: fra 1839-60 har jeg ikke, men derimod 3 bind, som kaldes "Søndags-Bog". Den ligger vist forud for Vortorpark og prædikener i den er så lange, så jeg kun er kommet igennem 1 eller 2, så har jeg ikke været mig på flere, der var så meget mere rationalistiske, som ikke kom mig ind, men så var der også et afsnit som var dybt. Så mener jeg, at jeg skulde have hans sidste prædikener, men kan ikke finde dem, men skøn, at tale om. De var korte nok, og har 1 og 2 del af Søndags-Bog, men mangler jeg, men sålign, 2. Søj Almen hvor han er at finde, i den fandt jeg i et udvalg af hans salmer, tak for den. Mener du skrive om pastor Hoff's bud, så er det jo vidunderligt hvad vi har fået oplyst efter den tid, først ved Grundtvig, og så oplyst hvor det passer, at det netop er Kristus vi behøver. Men endda kender vi ham vel dærligt nok, som du siger. Prøvs der så mange vijs udenom dækh og natur? Jeg følger så dærligt med. Og tak for "Alle minskede skal være hos Dig" den står i samme udvalg, "Salme og aandelige sang". Gud skal have det melodi til den, så man kunde have den at synges. Jeg synes det er underligt at du skriver om "ham selv" og så fortæller du ikke talen om ordens form eller tros led. Men der må jo altid være nogle, for Rindem, i R." der støder sig på et eller flere led selv om de mener at have ham selv. Om det er jomfru, firdelen de ikke kan forstå? (der er jo ingen der forlanger at vi skal forstå, det er jo tro der oplyses om) og tro at det er sådan, at have tro, tillid til Gud, det er underligt, at det falder nogle så svært, det er vist det, at de vil forstå. Jeg har en forretningsliste af, at kristen, kommen, ikke er helt så alene, en antistodten, for venskaben, som den var i forrige århundrede, og jeg kunde tænke mig, at det ligger i, at venskaben er næst så langt ind i naturen = undersøgelse, så den undres i den grad over alt, så den fortæller, at den fortæller ingen ting uden måske at Gud er så ud over al forståelse, så det i loka så svært at tro det kristne vidunder, vi går jo blandt vidunder over vidunder til dagligt. Men du fortæller hvad jeg mener. Vidskaben fortæller, at viden rækker i alle retninger til de næste spørgsmål

og at vi har brug for tro. Nu lader jeg bød dem altså: *Ikke tro, ligge*, og så er
der så virkelig prædiker der lader led af troen ligge. De er måske endnu *ikke* bleve
så vise ved de i hundene vil til daglig gøre i; så de begynder, at fornufter, vor er
meget lille, og at det er tro Gud har brug for. Men alt dette er måske det bare fantasi;
det er bare så tæt når sådanne vil ujlende andre. At Du er langt videre i til-
ejendelse end jeg, det har jeg længe vidst, men jeg forstår Dig dog godt, og nu er "student
Lambert" de kommet til skelsår og alder. — Den gl. strid mellem norrøne og
søndersjyland kender jeg. Ikke til. Nu har jeg fundet noget om indvandreren i Hjør-
skole bladet, og det er meget interessant, netop fordi Indien synes at være og Du
mener jo at Indien og Nord har beröringspunkter. Det har Du vel fra Grønström? og
så kan Du tro, at i timen inde, leserinden nok berörelsen ind i det rette spor.
Men det er rigtignok en mærkelig tid fordi store muligheder er begyndt på.

Du syntes om Lærlers jordskælv. If var det være ikke und, influença i men det
var vel særlig det, at han, mennesket var. Ikke midtpunktet, men Gud, var tak
til ham. If var også glad ved Clausens tale over Keren, Mourad Frederiksen, for
det var i, ikke om hende, skønt der havde været rig lighed at sige meget godt, men
det var Gud. Og det altid var sådan, ind begynder. If er nu så ved
på, at om Du havde kendt Lamb nærmere, og var kommen sammen
anstodene, så havde I passet udmærket sammen, der var sikkert
meget I så end på. Tank! jeg har fået Skat Rørdams oversættelse af nye
testamente til minde om Lamb. To tykke skindbundne bøger hvor for
i den ene står, til The Organist Thomas Lamb fra hans gode ven Skat Rørdam.
Teg nu til takke ind dette underlige brev. Menneskene er så forskellige;
men som Lamb siges over de i det er godt de er det. Beste hilsener fra
Den kære Jøakim Skovgaard.

If vil dog begynde til et par mindeord om Lamb, som jeg på opfordring forsøgte
at sætte sammen, men også. Der var da også tale nok, den lille sangsten.

De kan måske det i halskæden, når de har læst det, der ikke læst det.

Ø 1883 traf jeg Laub. - Dem og han fik straks fat i mig. Jeg opfatter ham som en stor og ejendommeligt opvokset. Til daglig holder jeg af at gå tidligt til ro, men med ham kunde jeg ved bergetid spadsere op og ned ad gaderne og lytte og spørge. Det var mig nyttigt ikke ret mange gange, men de havde betydning, for jeg fik tillid til Laub. I min egen verden havde jeg mistet Faders syn at bygge på, der kunde jeg selv se, i hans verden havde jeg vel min egen smag; nogen musste brødt jeg mig om, anden var mig lysegyldig, jeg er dog kun en publikummer. Men noget havde Laub og jeg tilfælles, kærligheden til gammel kunst og hvor på et område vilde vi drøge den mest mulige mytke af den, og kiggede den brudte forbindelse. (dette har jeg dog først senere opdaget for mit eget vedkommende). For i alt fald i den engelske kunsts verden er der sket meget i stykker efter at maskinerne er trængt i håndens sted på så mange områder. Og dog har der altid været et spørgsmålstegn med i spillet. Det ligger i, at jeg i arkitektturen har set varmhjertede og forstændige mænd, udmærkede kunstnere tage fejl hvor det gjaldt om at bevare gammel arkitektur, i den tro, at de bevarede når de rekonstruerede. Men i Musikens verden er det ikke nær så forlyst, for så længe de gamle noter eksisterer er kilden jo uendeligt og altid til rådighed at se af. Og kilderne, gamle tidens musik og kunst, det er gode at se af. Jeg ved nok, at der er sagt, at kunde vi få alt det gamle brændt, så vi brist, uden at de tilbage kunde virke kunst efter nutidens behov, ens egen tids behov, først på vil nutidskunst trives. Men på det punkt øftele vi enigheden, at det er bundt for ikke at sige nødvendig, at skape sitone eller ije på det ypperste som kunsten i den eller den retning har nået. Det gjorde Laub, og jeg tror, at nu er de fleste musikkyndige enige om, at han gjorde det godt. Jeg ved, at han satte sin remote ideelle stræben ind derpå, al sin kraft, og det, ikke for at blive den store, men for at tjene de mange, for at tilfreds-